

1.4 EHBO

Men onderscheidt drie soorten verbranding:

- 1 eerstegraads verbranding: roodheid zonder blaren;
- 2 tweedegraads verbranding: roodheid met blaren;
- 3 derdegraads verbranding: blaren en verkoling.

Een brandwond van de eerste graad of tweede graad moet direct na het ontstaan ervan ongeveer een kwartier met koud stromend water behandeld worden. Dat water moet niet te snel stromen. Te sterke afkoeling van de huid is niet goed en te pijnlijk. Na een kwartier wordt de getroffen huid gedept met 70% ethanol en afgedekt met steriel gaas.

Spoelen, wassen of deppen van blaren vraagt om voorzichtigheid. De huid kan gemakkelijk beschadigd raken, met risico van infectie en blijvend littekenweefsel. Een blaar mag niet worden doorgeprikt, in verband met infectiegevaar.

Ernstige brandwonden (derdegraads verbranding) vragen om onmiddellijke overbrenging van het slachtoffer naar een ziekenhuis. Dit is een zeer gevaarlijke situatie, waarbij ook het onderliggende weefsel is aangetast. Als grote gedeelten van de huid verbrand zijn, kan *shock* ontstaan, wat de dood tot gevolg kan hebben.

Fig. 8 En snel naar het brandwondencentrum in Beverwijk.